

EMPORDÀ

FEDERAL

Terra de llibertat i la nostra del

EMPORDÀ

en una sola persona.

Preus de suscripció

Figueres 1 pta. trimestre.

Fora. 125 »

Any VI

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

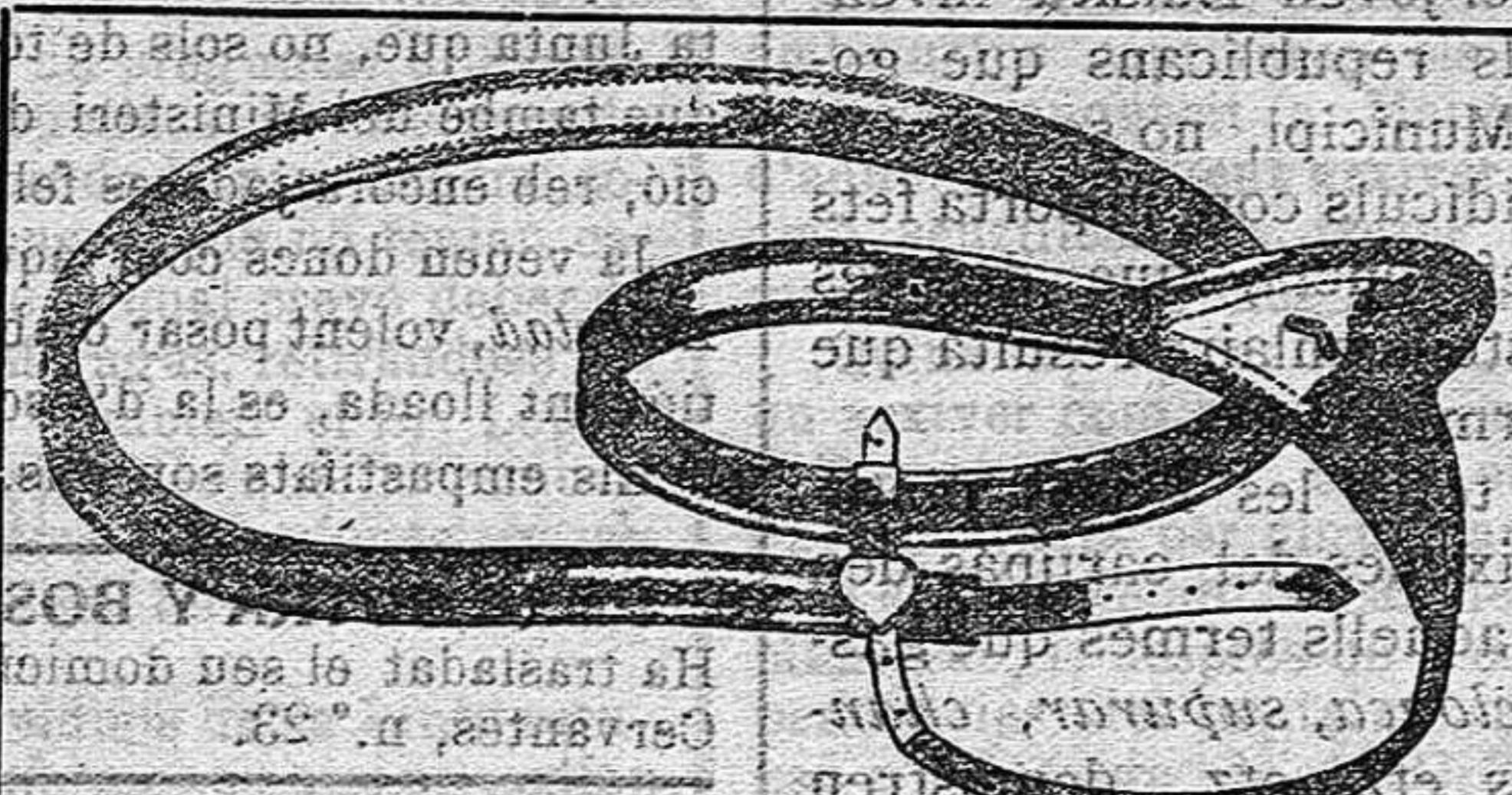
Número solt 10 cents.

, atractat 20

Núm. 277.

MODERNA FARMACIA CUSÍ.-Figuères.

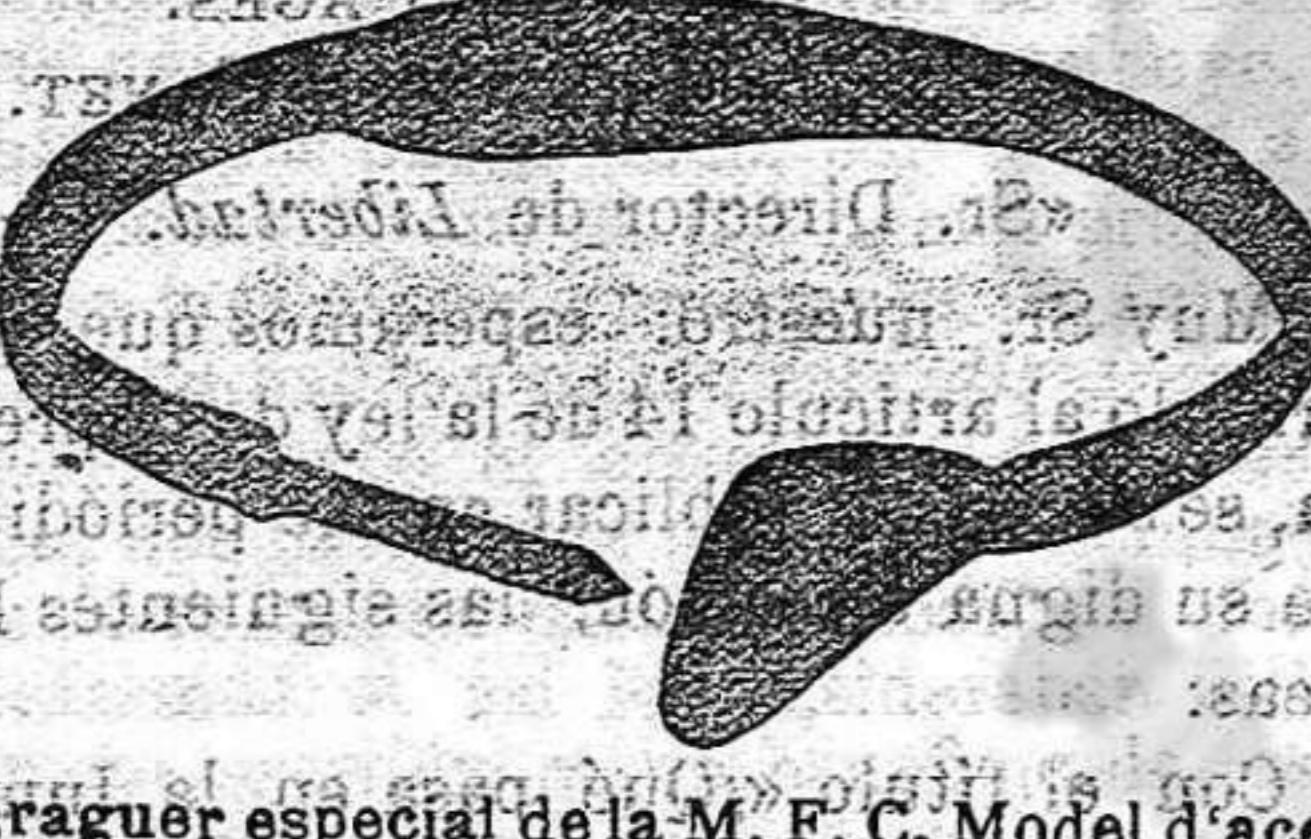
SECCIO D'ORTOPEDIA. — BRAGUERS

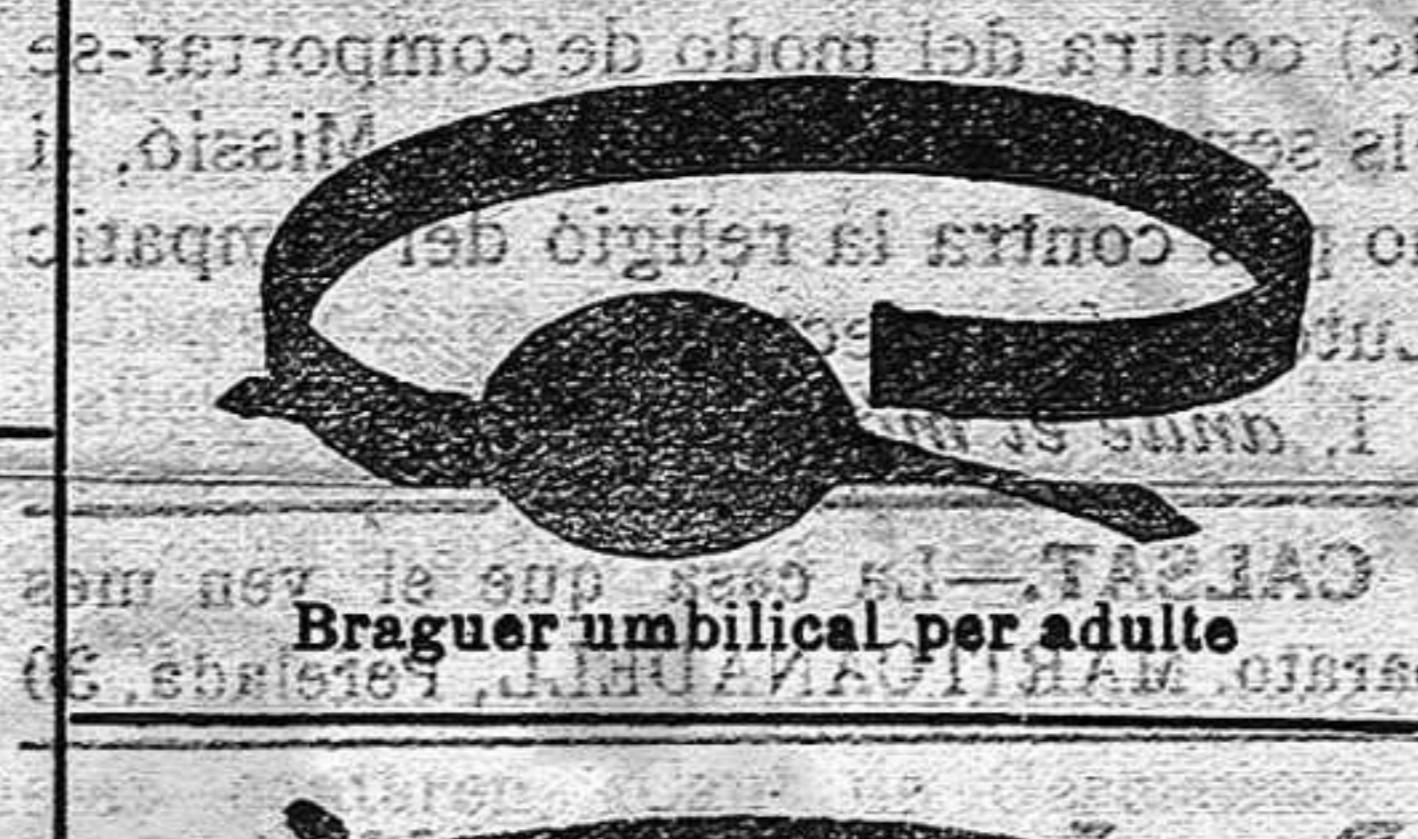
Braguer senzill per a hernia escrotal voluminosa

Braguer doble per a hernia escrotal

Braguer especial de la M. F. C. Model d'acer

Braguer umbilical per adulto

Braguer especial de la M. F. C. Model de goma elàstica

Demanis el catàleg general d' ortopedia, qu'es facilita gratuïtament.

La nostra intransigència

En política hem sigut sempre i som actualment republicans i federals. Aquests són els nostres ideals d'avui, no defugint, però, el canviar-los per altres més avançats si el progrés del temps ve a imposar-ho en el curs de la nostra vida.

I no és que 'ls professsem per conveniència particular ni per egoisme, aquests ideals, sinó perquè amb ells satisfem dues necessitats fondament sentides: l'establiment d'un règim d'igualtat entre els homes i de llibertat entre els pobles.

Tant si en el seu origen se les considera filles del dret diví, com si se les proclama hereditaries i inviolables per privilegis constitucionals, combatrem sempre a les monarquies perquè fent-ho així lluitem per la nostra dignitat; i combatrem també sempre contra tots els sistemes unitaristes, tant si són monàrquics com si són republicans, per considerar-los els butxins de la llibertat dels

pobles, que per la sola raó d'existir tenen naturalment el dret de regirse i governar-se, amb absoluta autonomia en tot lo que no faci referència a la vida de relació.

No en sentim cap de defalliment respecte a la bondat dels nostres ideals: per bons els tenim i per bons els tenim; lo que si lamentem — i això no està en nosaltres — l'evitar-ho — és que per l'indiferència dels d'abaix i les febleses i les apostasies dels de dalt no s'hagin pogut encara implantar en tota la seva benefactora amplitud.

Però malgrat això, considerem que estem sempre enfront de l'enemic, que deté els nostres drets i que 'ns explota, i que, després d'això, com si fossim miserables exclus, ens insulta i ens fueteja, lligant-nos d'un peu a Roma i de l'altre a Madrid, negant-nos fins el recurs de la queixa si no la fem en castellà i com demanant almoina. La paraula *Dret* per a ell no existeix: concessions, tot lo més concessions que han d'ésser molt agraïdes...

No, no ho està de constituida Es-

GRANS MAGAZINES PUIG PARIS

La casa que ofereix els articles mes nous, mes bons, a preus mes baratos.

PANYERIA

CORBATERIA

CAMISERIA

GENRES DE PUNT

BISUTERIA

MOCADURIA

VELLUTS

DRILS

SASTRERIA A MIDA

FORRERIA

GUANIS

ELASTICS

LLIGUES

CARTERES

BOQUILLES

PERFUMERIA

BANYADORS

ETC. ETC.

GRAN BAZAR DE ROBA FETA

per a Homes, Joves i Nens

PREU FIXE

l'Espanya atavica i ronyosa no representa ja res el carlisme, aquest partit de catòlics d'accio que omplen convents i sacristies, actualment millor organitzats que nosaltres els republicans i que en determinats indrets competeix amb una força positiva? I de quan ença el partit carlí ha renunciat als seus suposats drets a la corona d'Espanya? Hi ha algú que cregui a aqueix partit incapçal d'una nova guerra civil si amb ella podria sortir triomfant per a implantar el seu sistema absolutista? No, no hi renunciem els carlistes als seus procediments ni a les seves revindicacions: lo que 'ls deté és la por de perdre la partida.

Els republicans, sobre tot els federal, tenim la raó de la nostra banda, i no volem recular ni tant sols aturar-nos. Si ens peguen, ens defensarem; i per lo dèmés farem com els aliats contra l'invasor: atrinxerats en l'ideal, que és casa nostra, amb tota mena d'armes lluitarem contra l'enemic de sempre, sense comptar les nostres baixes.

I per damunt de tot, seguirem

creient que val més la nostra dignitat d'espitregats que la monarquia amb tots els seus oripells.

FREDERIC GIRONELLA.

Casa i jardí per a arrendar, amb electricitat i aigua de propietat, carrer Sol Isern, n.º 1.

Informes a can Canet.

Per la Nacionalitat Catalana Al costat de la Lliga

Nosaltres que hem defensat de tot cor la coalició nacionalista radical, fins quan una part dels radicais empordanesos s'han *empassat* vers el monàrquic cacic senyor Cusi, sensa que *El Progreso* tingués per aquestos cap frase de condemnació, nosaltres que hem atacat a la Lliga regionalista, fins ara fa poc; al veure lo que passa actualment a les Corts d'Espanya, hem de regoneixer que s'han canviat els papers. En la qüestió nacionalista catalana, en el problema de la llibertat de Catalunya dintre de l'Estat espanyol, ara son els regionalistes els que constitueixen l'esquerra, demanant a les Corts l'oficialitat de la llengua catalana i el plé regoneixement de la personalitat del nostre poble i com a conseqüència la sobiranía que fixa el sistema federatiu per a cada un dels Estats federats. Heus-aquí, doncs, el programa de 'n Pi Margall, que tant se nomena en els mitins i periòdics republicans.

I surt el radical Giner de los Ríos a defensar l'*orde* constituit de la vella Espanya centralitzada. En Salas Antón, republicà mes o menys socialista, amb el seu discurs, *fa un gran servei al govern*, com li va dir el diputat ministerial que li va contestar, oposant-se al dret dels catalans a usar la nostra llengua en tots els actes de la vida interior de Catalunya.

En Marcelino Domingo, si be, doctrinalment, com a bon liberal, es del costat dels nacionalistes, no se li veu pas un entusiasme decidit. En el cas solemne de l'actual batalla parlamentaria, dir que sols la República pot resoldre les aspiracions catalanes (cosa impossible si governaven republicans com en Giner de los Ríos i Salas Antón) es donar un aplaçament a la qüestió que per a el govern constitueix una delicia.

Fins el nacionalista Rodés califica de inopportuna l'actual batalla que han plantejat els regionalistes.

Els papers són cambiats; ara l'*oportunitisme* es en el republicans i en els regionalistes hi ha el romanticisme de la protesta, de l'atac als homes del poder.

Nosaltres, doncs, hem de dir amb tota sinceritat, que 'n aquest instant ens sentim al costat dels regionalistes i no estém pas satisfets d'aquests republicans, d'aquests enemics del *régimen*, que 'n una batalla tant empenyada entre tots els defensors de la tradició política espanyola i els que demanen lo que a Catalunya correspon, es posen del costat del poder constituit o aplacen la resolució per a quant vingui la República, que fa 'l mateix efecte que si esperessim que ho resolués la «divina providència», o califiquen la lluita d'inopportunia.

Evidentment, una esquerra catalana, veritable esquerra en totes les qüestions enfront de lo actualment constituit, no ha existit encara.

La «Misió» Evangèlica i la política local

Existeix de molt temps a Figueres, una Missió Evangèlica que per els recursos econòmics que fins a cert punt demostren posseir el seu director, hauria pogut desenrotllar una benfactora acció social amb obres de cultura, de beneficència, etz., etz.

Y es dona el cas estrany de que amb tants anys d'existir aital poderesa Missió, no's coneix en la nostra ciutat un sol evangelista ni per mostra, fins a tal punt que tot el personal de la Missió es vingut de fora; lo que demostra que ni pagant, els senyors de la Missió troben figurens evangelies que puguen servirlos en els treballs de propaganda. El vell periòdic republicà *El Ampurdanés* ja 'ns deia, en els temps que l' prestigios federal D. Joan M. Bofill el dirigia, que 'ls protestants de Figueres, pagaven sou de manobra als mestres de les escoles evangèliques d'aquesta ciutat. Això ens dona idea de l'acció de cultura que desenrotlla la Missió. L'acció benèfica, deu esser tant petita que no se'n trasllueix res al públic. De la religiosa, ja ho hem dit, no's coneix ni per mostra un adepte.

Doncs, d'una entitat aixís, que, amb l'esperit del protestantisme anglès i amb els recursos que dels protestants anglesos deu rebre, podria esser un preciós factor per a el progrés de la nostra ciutat i no exerceix cap influència benfactora notable, no us sembla que val la pena de que la prensa de la ciutat se'n ocipi fins allà que sigui lligítim ocupar-se'n?

Perque, si res de notable en el sentit de beneficiar la societat es coneix de la Missió Evangèlica, en canvi avui, nosaltres, nacionalistes republicans i ahir els republicans federals, o sia el partit de més prestigi i més popular de la ciutat, s'han trobat combatuts, per els caps principals de la Missió Evangelista, fins d'una manera poc decenta, ja que s'arriva actualment a llènsar insidies sobre l'honorabilitat d'alguns dels nostres representants en la política, per algú d'aquella Missió a qui no se li coneix altre medi de viure que la riquesa de la propia entitat i que fa servir el carrec public, guanyat amb el mirallet de treure's consums, als ulls dels protectors anglesos, com un triomf de la Missió. I tots sabem que això últim està molt apartat de la realitat i es bo que a tot arreu se sapigal aixís i que no pugui mantenir-se una farsa semblant.

L'esment aquesta campanya que 'ls senyors de la Missió fan, avui contra del nostre partit nacionalista, ahir contra del partit Federal, una cosa persistent i que sembla trasmesa d'uns successors als altres; i per resultar que un d'aquests joves successors no té una engruna de talent i creut de que quan els altres es riuen d'ell es quan fa mèrits, cometent aixís tota mena d'etze gallades; es qüestió, per lo tant, d'esbrinar si la Missió Evangèlica es instalada aquí Figueres per a atreure les ànimes a la fe evangèlica, o per a promoure una guerra civil, sensa cap més finalitat que la dels satisferpetites reunions d'uns senyors que per la seva missió religiosa haurien d'estar per damunt de totes les miseries que fo-

menten amb la seva intervenció en la cosa pública. El periòdic del joven Luisitu, i a voltes el mateix joven Luisitu, ens pinten al *pueblo*, a les *democracias*, baladrejant i amenaçant als Concellers del Municipi. Gairebé sempre es mentida. Però deu esser veritat el desig de que això succeeix. En això, la Missió hi tindrà certa culpa. Qui el paga el periòdic que fa aquestes campanyes incivils? El catòlic i cacic monàrquic senyor Cusi, o el protestant Luisitu?

Altrem, a les conclusions que l'esmentat Luisitu formula en el seu últim cartipás que, amb lletra d'imprenta, ha surtit en el periòdic que fa la propaganda pel cacic dels catòlics, nosaltres hi hem d'oposar aquestes altres, i son:

1.º Que si fos cert que les nostres campanyes afavoreixen a la *Misión*, les publicaria el periòdic oficial de la mateixa *El Heraldo*, en lloc de fer-hi un silenci que significa tot lo contrari.

2.º Que totes les *irregularidades i vergüenzas* que l'imaginació i la malícia del joven Luisitu inventin contra dels republicans que gobiernen en el Municipi, no serán sinó altres tants ridiculs com ja porta fets el joven de referencia, que després d'aixecar castells enlaires resulta que està mal informat.

3.º Que totes les frases pintoresques i groixudes del cartipás den Luisitu, tots aquells termes que gasta, a saber: *cloaca, supurar, chantage, apaches*, etz., etz., demostren que les campanyes d'**EMPORDA FEDERAL** (excomunicat per el clero catòlic) contra del modo de comportar-se els senyors directors de la Missió, (i no pas contra la religió del simpatic Lutero), fan efecte.

I, ande el movimiento!

CALSAT.—La casa que el ven mes barato. MARTICANADELL, Perelada, 30

Pro Junta Mendicitat

Per primera vegada un periòdic intenta posar sombres a la gestió de la Junta de Mendicitat. El nom del periòdic, no caldrà dir-lo, car ja tothom suposarà qu' es tracta de *Libertad*, d'aquet setmanari que, amb motiu del joc, ja va tenir d'escutar tot lo que hi há per dir; i que, amb motiu de les eleccions, se l'ha possat en evidència fins al extrem de voler el seu director, posar querelles que més tard han sigut retirades, per allò de *a casita que llueve*.

Libertad se queixa, i nosaltres degudament enterats, els hi diré de què.

El Sr. López, faltant a totes les regles que la bona educació aconsella, dies enrera, sens demanar permís, mentre se trobava reunida la Junta de la Mendicitat, va entrar i prengué seient en el saló de sessions ont l'esmentada Junta acostuma a deliberar, i com stà que mai, durant sis anys, s'havia donat el cas de que, en forma insospitada, ningú hagués pretengut ficar-se en el saló, un individu de la meritada Junta, el nostre company Sr. Canet, va demanar a la Presidència si les reunions tenien caràcter de públiques o eren privades. Tot seguit, va terciar-hi el Sr. Moragas—qui, per cert, acabava de fer constar el seu vot, oposant-se a una proposició en la qu' es demanava qu' es cumplis la llei i reglament del Timbre—diguént que les reunions no havien d'esser privades i menys per els que contribuïen a l'obra benèfica.

Oir aquestes paraules el Sr. Lopez i

escabullir-se, fou cosa de pocs segons, i el Sr. Moragas, seguidament, i fent causa comú amb el Sr. López, també va abandonar el saló.

Aquí ténen nostres llegidors clar i net tot lo passat i a lo qual se refereix en termes poc recomenables el periòdic *Libertad*.

Lo que resulta completament fals, es lo qu' es preté atribuir al Sr. Jutje de 1.ª Instancia, a qui, per el càrcer que ocupa i la delicadesa que l'honor, *Libertad* s'hauria d'haver abstingut de citar embolicant-lo en coses ben agenes a la seva persona i representació que dignament ostenta.

De tot això s'en dedueix qu' el senyor López, portat d'una petulancia extrema, se ficava allí ont no hi tenia lloc, ni li demanaven. Que el Sr. Moragas, volia alegar la calitat de donant, quant ni el Sr. Lopez, ni la Societat religiosa que la seva família representa, donen CAP CÉNTIM per a els pobres de Figueres que, mercés a la Junta de Protecció a l'Infància i Repressió de la Mendicitat, son alimentats, recullits i vestits en forma que honra moltíssim a la benemèrita Junta que, no sols de tot Figueres, si que també del Ministeri de la Governació, reb encoratjadors felicitacions.

Ja veuen doncs com aquesta feina de *Libertad*, volent posar ombres a una gestió tant lloada, es la d'escupir al cel.

Els empastifats son ells.

PERE SUTRÁ Y BOSCH.—Pintor. Ha traslladat el seu domicili al carrer de Cervantes, n.º 23.

REMITIT

Sr. Director de EMPORDA FEDERAL. Molt Sr. nostre: Li estimarem donqu' cabuda en el periòdic que tant dignament dirigeix, a les següents ratlles, que d'accord als propects de la Ley d'imprenta, hem enviat al Sr. Director de *Libertad* per a que publiqui en son periòdic.

Mercés per l'acollida i quedem de V. affms. s.s.

JOSEP M. FAGES.
FRANCISCO CANET.

Sr. Director de Libertad.

Muy Sr. nuestro: esperamos que con arreglo al artículo 14 de la ley de imprenta, se sevirá V. publicar en ese periódico de su digna dirección, las siguientes líneas:

Con el título «Qué pasa en la Junta de Mendicidad?» apareció en el número de *Libertad* del sábado último dia 10, un artículo plagado de inexactitudes y de reticencias contra la digna Junta de Protección á la Infancia y Represión de la Mendicidad, á que tenemos el honor de pertenecer.

Lejos de nuestro ánimo la idea de salir á la defensa de la Junta que de nadie la necesita y en ningún caso de nosotros. Su gestión es sobrado conocida y sus éxitos bien patentes para que toda persona discreta tenga formado de la misma el debido juicio, y no debe por lo tanto preocuparse de insidiosas inculpaciones.

Pero hay en el propio artículo un concepto que se refiere concretamente á nosotros y del cual por ofensivo nos incumbe protestar.

Dice textualmente, con tanta soberbia como falta de sintaxis:

«Los donantes (de cantidades á la Junta) harian bien en preguntar, qué es lo que ocurre, porque no quieren que nadie se entere de nada y si es cierto que debido á la intervención desacertada del Sr. Fages (hijo) y Canet, que á cada momento sacan á relucir su pasión política, será probable que se disuelva la Junta y

IODENOL MARTIN

Perfecte substitut de l'oli de fetje de bacallá.—Reconstituent de gust agradable i excellents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

salgan en consecuencia perjudicados los pobres.

Ahora bien, el asociar nuestros nombres con relación á la Junta de Mendicidad, no puede referirse sino á la gestión que juntos hemos debido realizar, por acuerdo de la misma Junta, fiscalizando la taquilla de una sala de espectáculos de esta Ciudad, por no haberse podido poner de acuerdo con el empresario para concertar la cantidad correspondiente por la ley á los pobres. Y esta gestión, lejos de ser *desacertada*, como supone el articulista, ha merecido la aprobación y aplauso unánime de la Junta, que mucho agradecemos, según consta á la Dirección de ese periódico por comunicación directa de la propia Junta.

Lo de sacar á relucir nuestra pasión política es un tópico tan incongruente ó fuera de razón como falso de fundamento. Nunca, jamás, en la Junta de Mendicidad se ha hecho ni siquiera alusión a la política; figuran en ella personas de muy diferentes ideas y ninguna se ha podido sentir jamás molestada por exposición de las contrarias.

Precisamente para evitar que por ningún concepto se introduzca allí la mala semilla de la pasión política, fué por lo que uno de los infractores, ante el hecho inusitado de ver entrar en la sala de sesiones á una persona tan caracterizada por su pasión política como el protestante Sr. Lopez-Rodríguez Murray, que tomaba asiento, hubo de preguntar á la presidencia si eran públicas las sesiones de la Junta, contestando la presidencia como no podía menos, que no tenían carácter de tales, de lo cual creyó deber de protestar el Sr. Moragas, retirándose acto seguido como también el Sr. López. Este es todo el incidente que ha removido la bilis política de quienes gozan echando en todos los terrenos la semilla de la discordia.

Todos los individuos de la Junta estuvieron luego conformes en que no podían ni debían ser públicas sus sesiones, sino de carácter privado, no secreto como las de las Comisiones municipales, y puramente benéfico: pues no han de exponerse á la vista del público las miserias de las familias que solicitan socorro y cuyas circunstancias han de examinarse discretamente, para evitar ficciones y abusos que no dejan de intentarse, y por respecto en cambio á la natural pena del pobre vergonzante.

Por otra parte, los suscriptores y donantes quedan bien enterados de la marcha de la Junta por sus actos públicos y de la inversión de los fondos por las cuentas detalladas que figuran en la Memoria anual que a todos se distribuye.

Quede, por fin, sentado, por lo que a nosotros atañe, que no nos hemos propuesto lo más mínimo en cuanto la Junta nos ha confiado, y siendo ésta dignísima, como reconoce el articulista que nos ataca, nos bastaría la más leve insinuación de la misma para que nosotros nos retiráramos, si así lo consideraban útil para su gestión y en beneficio de los pobres, único móvil que dentro de ella nos inspira.

Figueras 15 de Junio de 1916.

JOSÉ M. FAGES. FRANCISCO CANET.

EXCURSIÓ a Manresa de «Germanor Empordanesa»

Com ja tenim anunciat, el dissapte, dia 10, en el tren de la l'47, sortí cap a Manresa la Secció Orfeónica del «Casino Menestral». Anaven ambells, el segon Tinent d' Arcalde, senyor Ventura, en representació de l'Ajuntament, i el President del «Casino Menestral» senyor Ramis.

Arribaren a les 9 a Manresa, essent rebuts en l'estació per una comissió de regidors i altres de l'*«Orfeó Manresà»* i del *«Casino Artesà»*, quins components, rivalitzant en amabilitat i galanteria, es conèixerien en intel·ligents i simpàtiques *cicerones*, mostrant als excursionistes tot lo digne d'esser visitat que hostatja la ciutat del Cardoner.

Si no fossim senzillament cronistes de la excursió artística, i sapiguessim ferho, parlaríem amb entusiasme de la agradable impresió que 'ns produí aquella venerable ciutat, tota ella cuberta d'una patina depositada per el pas de moltes centuries. Aqueles cases decrépites, aquells carrers entortolligats, aquel, constant perfum de tradicions de tota mena, ens corprengueren de débò.

Nosaltres, que disfrutem d'una ciutat sense records de la velluria, amb carrers

planers i a *dret fil*, ens entusiasmém al recorrer ciutats per l'estil de la capital de la comarca del Bages.

Pro, anem a la nostra tasca. Per un erro comés al facturar-la, la senyera del *«Germanor»*, entre mitj de la sorpresa i indignació dels orfeonistes, deixà a n' aquells a Moncada, i feu via cap a Barcelona. Aixó feu que's degués aplaçar la salutació a l'Ajuntament de Manresa fins a la mitj diada del dinouembre.

En aquell dia, després de haver visitat la colossal fàbrica de filats i teixits del senyor Bertrand i Serra, la Central Elèctrica, la Catedral i la Cova del patró dels jesuïtes (s'ha de venire tot). I, prescindint del aspecte de fanatism, que als figuerencs ens feu somriure, val ben be la pena d'esser visitada), es feu cap a la Plaça de la Constitució, cantant, confrontant les Cases Consistorials, *«L'Emigrant»*, *«Flor de Muntanya»* i l'*«Himne de l'arbre fruitier»*. Tant l'Arcalde, com un bon nombre de regidors qui es trobaven a la Casa, es desferen en amicals galanteries, mostrant als visitants les dependències de l'Ajuntament, el saló on se discutiren les célebres Bases que constitueixen el programa de la *«Unió Catalana»* i en especial el magnífic *«Arxiu»*, del que 'n feu una lleugera presentació el simpàticissim senyor Sarret, ànim de aquella Dependència.

A n'el cronista, després de l'encís amb que'ns captivaren els bons amics qu'hem conquerit a Manresa, la visió d'aquell intel·ligent arxiver, desgranant amb senzillesa un tresor de coneixements, es lo que mes l'ha conmovut.

Quina sort per a una Ciutat possuir un arxiver com el senyor Sarret!

Després de dinar, forem obsequiats els excursionistes per alguns amics amb un café en l'esplèndit casal del *«Casino de Manresa»*, i, després de recorrer les dependències del mateix, ens dirigirem cap a l'estatge de l'*«Orfeó Manresà»* on s'hi havia organitzat un Concert.

Mentre s'anaven reunint els orfeonistes, visitarem a corre cuixa el *«Centre Excursionista»* fent-nos els honors, amb una amabilitat i perícia que'ns evocaren el record del Sr. Sarret, el seu president D. Olaguer Miró. La veneració a lo antic i l'afició a arxivat i colecció, que tenen els manresans, ens quedà corroborada en la ràpida visita feta al *«Centre Excursionista»*.

Els minyons de *«Germanor Empordanesa»* cantaren *«Cant de Germanor»*, *«L'Empordà»*, *«Flor de Muntanya»*, *«La Pastoreta»* i *«Els Pescadors»*.

L'*«Orfeó Manresà»* ens deixà sentir una joguina de Mozart i, junt amb els figuerencs, entonaren *«L'Empordà»*, sota la batuta expertíssima del mestre Pecanins, director d'aquella Corporació.

Finit els cants, el senyor Blai Padró, donà, en nom del *«Orfeó Manresà»*, la vinguda als figuerencs. Contestaren els senyors Foraster per *«Germanor»* i Ventura per Figueras. El Sr. Arola, tinent d'arcade de Manresa, recullí les paraules d'afecte que, per a aquell Ajuntament tingué el Sr. Ventura, i finalment, el Sr. Ramis digué quatre paraules de remerciament, en nom del *«Casino Menestral»*.

Aquí's dongué per acabada la festa anunciada. Pro s'improvitzà una sessió de Gimnàstica Rítmica que alhora que'n complagué molt, ens refermà en l'altissim concepte que ja teníem format del mestre Pecanins.

Mentrestant, alguns de la Colla, acompanyats d'una comissió de regidors, visitaren el magnífic Escorxador i passejaren per la Ciutat.

En el sopar del diumenge forem honors amb l'assistència dels regidors senyors Arola, Riu i Martí Feiné i del mestre Pecanins i altres joves del *«Orfeó Manresà»*.

Havent sopat, en el *«Casino de Manresa»* els regidors ens obsequiaren amb café i tabacs i, més tard ens陪伴en al Teatre del Conservatori.

El dilluns deixarem Manresa; els uns a les 6 per a fer una visita cinematogràfica a Montserrat; els altres a les 9, fent cap a Barcelona.

No tenim paraules prou eloquents per a expressar lo contents que n'estém de l'excursió que deixém ressenyada, i, especialment, de l'acollida dispensada per els bons manresans.

Sentírem desciudar-nos d'algún: pro, fins amb aqueix perill, per al que preguem dispensa, no podem deixar de dirigir corals paraules d'amistad i remerciament als regidors senyors Arola, Riu, Vilalta, Martí Feiné, Fius i Palà, Cuadernch, Dalmau i Gomis; als simpàtics

president del *«Orfeó Manresà»* senyor Serra, i orfeonistes Blai Padró, Matarrodon, Corrons, Roura i Torra, així com a D. Angel Amat i, d'una manera especial al intel·ligent advocat figuerenc, de molts anys domiciliat en aquella Ciutat, D. Josep Delfí, qui's desvetlla per a fer-nos ben plauent la estada entre aquella carinyosa gent de Manresa.

A tots grans mercés, i l'expressió del nostre desig de revere'ls ben aviat en visita a les terres empordaneses.

Entretant, una nova encaixada d'amical consideració.

UN DE LA COLLA.

Noble gesta

Llegim en un diari de Barcelona:

«El rector de esta Universidad, doctor Carulla, estuvo ayer por la mañana acompañando a don Carlos Casades de Codol á visitar el Hospital Clínico, por ser aquél uno de los individuos designados por la Junta administrativa para formar parte del Comité auxiliar encargado de allegar recursos para el sostenimiento de dicho establecimiento.

Durante la visita el referido señor hizo entrega de un donativo de 50.000 pesetas nominales, con cuyo rédito se instituirán dos fundaciones en las salas de incurables y el sobrante se destinará al sostenimiento de estancias.

Dichos títulos serán depositados en el Banco de España.»

Mereix tota mena d'elogis l'esplèndida generositat del nostre compatriot i es amb veritable satisfacció que fem pública la seva noble gesta en pró dels malalts i desvalguts.

Retí D. Carles Casades de Codol la sincera felicitació d'EMPORDÀ FEDERAL.

Obituari

Per notices que acabem de rebre, ens enterem de la desgracia qu'afligeix al nostre bon amic l'avrador Tixier: el prop passat 30 de Abril va morir a Verdun, en plena batalla el sargent del 332 d'infanteria Maurici Tixier, germà del aviador. Era el gloriós difunt, enginyer de l'Escola Nacional de Nancy havent-se conquerit la fonda estima de tots els qui el tractaren.

Descansi en pau, el brau ciutadà de la França deslliadora, i rebi l'avrador Tixier l'expressió del nostre mes sincer condol.

Vetllada en projecte.

La *«Joventut d'U. F.»* prepara una vetllada literaria-musical en conmemoració de la data del Programa federal, la que tindrà lloc el prop-vinent dimecres en el Centre del carrer de la Presó.

Tinguent en compte els entusiasmes d'aquesta *«Joventut»* augurém un èxit.

Els orfeonistes del «Menestral»

En altra lloc del present va la reseña de l'excursió a Manresa que, per Pasqua, realitzá *«Germanor Empordanesa»* la secció orfeònica del *«Casino Menestral»*.

Per lo que hem llegit en els diaris de aquella ciutat, els joves orfeonistes deixaren lo que se'n diu el *pabelló ben-sentat*, per lo que 'ls felicitém a tots i, en especial, al seu jove i entusiasta director D. Simón Gratacós, encoratjanlos a perseverar en la tasca empresa.

En Moragas a Madrid

Degut segurament a un solt que publicarem en el nombre passat, el senyor Pascual ha regonegut qu'el sant se li podia girar d'esquena, i per això ha insistit per a que, el Sr. Moragas, acompanyat del diputat Sr. Cusi, anés a Madrid a gestionar allò que, segons el mateix Sr. Moragas, no n'hi havia necessitat, doncs, segons a can Cusi varen dir-li, el sub-secretari d'Hisenda ja estudiava l'assumpto.

El Sr. Teixidor (Jaume), de la minoria, també opinava que tot plegat no seria més que un gasto inútil, però el fet, es, qu'el Sr. Moragas, a càrrec del Municipi (això es il·lògic), se passejarà per Madrid, mentre aquella gent confiada contemplarà la Lluna esperant veure *l'ase que vola*, que, com sombra xinesca, els hi projectaran des de Madrid, el regidor i diputat el legit pels vots del Xato, el Ros i el Garvat qu'encare criden: *Fara consum*.

Excés d'original

Per aquet motiu deixém de publicar un article de Miss Eli que havém rebut per a publicar precisament en aquet nombre. En el pròxim ho farém.

Durós a quatre pessetes

En el Centre Federal del carrer de Lasauca va celebrar-se una reunió per a tractar del encaramiento de les subsistencies.

Va parlar-se molt; i en definitiva, sembla que 'ls acordar dirigit-se al diputat del districte don Carles Cusi a fi de que interposi els seus oficis— així com ho feu don Lluís Ballbé de Gallart, per Girona—per a que les farines qu'és desembarquin, pugnui esser trasportades a nostre ciutat en condicions que puguin abaratar el pa. No duptém pas de les bones paraules que pels seus efectors del carrer de Lasauca hagi tingut el Sr. Cusi; però res més que bones paraules... res mes.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueres.

DE LA CIUTAT

El nostre Director a Manresa

Amb el seu caràcter de president del *«Casino Menestral»*, anà a Manresa, amb el *«Germanor Empordanesa»*, el nostre director En Rafel Ramis, qui ens encomana, d'una manera especial, remerciar des de aquestes columnes la franca acollida de que se'l feu objecte per part dels nostres correligionaris d'aquella Ciutat, de la Redacció del *«Bages Ciutat»* i dels regidors nacionalistes senyors Arola i Riu.

COLMADO * CONFITERIA * PASTELERIA
FRANCISCO PIJOAN

Plaza Constitución, 1 y Gerona 2

En este establecimiento, que para mejor poder servir a su escogida clientela, lo ha trasladado en el punto más céntrico de la ciudad, hallarán toda clase de artículos pertenecientes al ramo a precios económicos.

Esmero en los encargos

Academia especial preparatoria

PARA INGRESO EN EL

Cuerpo de Correos

dirigida por los Oficiales del mismo, D. Francisco Ludevid y D. Ramón Gallego.

INFORMES: En la Administración de Correos de esta Ciudad.

Jabones Alegret

ORUJO, OLIVA Y COCO

los más económicos y los que más limpian

Despacho: Nueva, 4

DROGUERIA

Antonio Giménez

Artículos para la Fotografía

Periódics, Llibres, Revistes

FRANCISCO CANET

Pujada al Castell, 2, botiga

NOTA. — Pels anuncis d'aquesta pàgina dirigir-se a la mateixa Llibreria Canet.

ACADEMIA PARISIEN

CORTE Y CONFECCIÓN

DIRIGIDA POR

PAQUI TA GUSO CARRÉ

CON TÍTULO DE PROFESORA DE CORTE

EXPEDIDO POR LA ACADEMIA CENTRAL MARTÍ

AUTORIZADA POR EL GOBIERNO DE S.M.

CON REAL PRIVILEGIO

EXCLUSIVO DE INVENCION

La enseñanza de todas las especialidades del ramo profesional de la costura, está repartida en dos categorías, Primera y Segunda Enseñanza, o sea Elemental y Superior.

La Primera Enseñanza abarca la modistería, para las que desean cursar el oficio de modista o para las que desean saber cortar y confeccionar sus trajes y los de su familia.

La Segunda Enseñanza es una ampliación de la Primera, complementada con todas las ramificaciones o especialidades profesionales, que constituyen la carrera completa para las que desean alcanzar mayores conocimientos y deseen conocer a la perfección, todas las modalidades que abarca el arte del corte, en la modistería y demás.

Podrán las alumnas escoger al matricularse en la forma de pago de 100 pesetas la Primera Enseñanza, o bien 10 pesetas cada mes.

Caamaño, 1 principal.—FIGUERAS

Se entregarán los Programas de Enseñanza a quien los solicite.

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT
SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS.

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

EL GLOBO

ANTIGUO Y ACREDITADO

BAZAR DE CALZADO

de Vda e hijos de J.J. Colomer

Calle Nueva, 14.—Figueras

Maria Brugués

MODISTA

Se ofrece para trabajar al domicilio.

Calle Ancha, 13.—Zapatería.

—FIGUERAS.

Puertas Acero Ondulado

Sistema

Juan Mas Bagá

BARCELONA

Representante: Marcos Oriol.—Carcel, 17.—FIGUERAS.

NOVEDADES PARA SEÑORA

Hijos de J. Matas
FIGUERAS